

et enkelt svar på: Hvad er arbejdsgiverens udgift ved disse konstruktioner, som også har været omtalt tidligere, som nogle jubler over? Hvad er arbejdsgiverens udgift ved sådan en bredbåndsordning?

Det hele har jo været lanceret under, at det er arbejdsgiverbetalte ordninger. Det må betyde, at arbejdsgiveren skal betale noget. Hvad er arbejdsgiverens udgift, og hvad er arbejdsgiverens eventuelle indtægt på disse bredbåndsordninger? Det er vi jo nødt til at vide.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, at det, der er helt afgørende, og jeg vender tilbage til det igen, er, at indgangsvinklen på debatten påstås at være en bekymring for skatteprovenuet.

Det, det handler om, er, at man vil gøre op med det. Vi så allerede ved vedtagelsen af de her ordninger, at Socialdemokratiet er uenig i, at vi f.eks. vil gøre det skattefrit i forhold til sundhedssektoren. Socialdemokratiet var også uenig, da vi indførte skattefrihed for arbejdsgiverbetalt datakommunikation. Det respekterer jeg fuldt ud at Socialdemokratiet fortsat er, men mit klare svar er, at vi ikke ønsker at ændre på det.

Det er jo fuldstændig korrekt, som hr. Jens Peter Vernersen siger, at der er en udgift forbundet med det for statskassen. Det er der selvfølgelig. Der er et provenutab ved at give denne skattefrihed. Det er vi fuldt bevidst om. Det var vi også, da vi vedtog ordningerne. Derfor er der dybest set ikke noget nyt, der skulle gøre at vi skulle være enten bekymret eller i øvrigt ønske at ændre noget i de ordninger. Vi er glade for, at de er blevet udbredt, og at de er blevet udbredt til endnu flere mennesker.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Når hr. Peter Christensen åbenbart ikke vil svare, kan jeg jo spørge hr. Peter Christensen, om han er enig i, at arbejdsgiverne overhovedet ikke har nogen udgift. For det har de ikke, og det ved hr. Peter Christensen godt. Jeg synes faktisk, at det næsten er uforskammet, at man ikke svarer på det, når man får så konkret og præcist et spørgsmål.

Arbejdsgiveren har ingen udgifter ved det her. Tværtimod har arbejdsgiveren formentlig en indtægt på grund af momssystemet. Det synes jeg lige så godt hr. Peter Christensen kunne

have svaret hr. Jacob Buksti, hr. Ole Stavad og mig, da vi stillede det første spørgsmål. Der bliver bare ikke svaret på det. Det synes jeg er at tale udenom.

Til det der med, hvem der nyder godt af det, vil jeg bare sige, at de, der betaler topskat, sparer ved sådan en ordning 59 pct., de, der er nede ved bundskatten og får et bredbånd, sparer 36 pct. Det er sådan set den modsatte måde af den måde, vi normalt ordner vores skattesystem på.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er fuldstændig enig i, at der er den store forskel i forhold til marginalsattesatserne i Danmark. Det er jo, fordi vi har så enorm høj en marginalsat. Det beklager jeg da også, men det er ikke det, debatten kører på.

Den kører på: Er der en fordel for samfundet, ved at vi tilskynder til udbredelsen af de her ordninger? Ja, siger jeg. Vi er glade for, at vi fik dem gennemført. Vi er glade for, at der er skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer. Vi er glade for, at vi har fået indført bredbåndsordninger.

Jeg håber, at alle, der i dag via deres lønpakker har forhandlet sig til nogle af de her ordninger, lytter godt efter og skriver sig bag øret, hvad konsekvensen bliver, hvis Socialdemokratiet får magt, som de har agt. Den er, at også på det her område vil skattemelodien få en anden lyd. Det vil altså betyde, at den nye melodi ikke er så smuk, den er ikke så rar, men betyder hårdere beskatning også for de her naturaliegoder.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se side 5300*). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

Jacob Buksti (S):

At der i et ansættelsesforhold kan indgå ret til visse personalegoder, eller at visse naturalydelser kan indgå i aflønningen, er ikke noget nyt; sådan har det altid været. Det afgørende er, hvad rammerne er for den form for aflønning, hvilke ydelser der kan komme på tale, begrundelserne for hvordan de finansieres, og ikke mindst hvordan de beskattes. Da personalegoder eller aflønning i form af naturalydelser i sigens natur knytter sig direkte til et ansættelsesforhold, er det naturligtvis også et spørgsmål om, hvem der kan få disse goder, og på hvilke vilkår.